

ارزش و اهمیت دوران جوانی از منظر دین / جوانی از بزرگترین نعمات الهی

قرآن، پیامبر(ص) و امامان معصوم (ع) دوران جوانی را یکی از نعمت های پر ارج الهی و از سرمایه های بزرگ سعادت در زندگی بشر شناخته اند ...

قرآن، پیامبر(ص) و امامان معصوم (ع) دوران جوانی را یکی از نعمت های پر ارج الهی و از سرمایه های بزرگ سعادت در زندگی بشر شناخته اند و این موضوع را با عبارات مختلفی خاطرنشان نموده اند. به گزارش خبرگزاری مهر، از منظر قرآن مجموع فراز و نشیب دوران زندگی بشر در سه مرحله خلاصه می شود: کودکی، جوانی و پیری. ارزش دوران جوانی از دیدگاه قرآن بدین گونه مطرح شده که جوانی منزل قوت و نیرومندی زندگی دنیاست و از دو طرف محفوف به ضعف و ناتوانی است، از طرفی ضعف ایام کودکی و از طرف دیگر ناتوانی دوران پیری.

بشر در پیمودن راه زندگی و طی کردن پستی ها و بلندی های آن مانند کوهنوردی است که یک روز دامنه فراز را می پیماید تا خود را به مرتفع ترین قله کوه برساند و روز دیگر از دامنه نشیب عبور می کند تا به آخرین نقطه نزولی برسد.

موقع پیمودن دامنه فراز، هر روزی که بر وی می گذرد چشم اندازش و سیع تر می گردد و نقاط تماشایی را بیشتر می بیند و وقتی که به قله کوه قدم می گذارند به همه جا مسلط می شود و عالی ترین مناظر را مشاهده می کند.

برعکس موقع پیمودن راه نشیب، هر روزی که بر او می گذرد چشم اندازش محدودتر می شود و نقاط تماشایی یکی پس از دیگری پنهان می گردند تا به کلی همه مناظر زیبا از نظرش غایب شوند. ایام جوانی رسیدن به مرتفع ترین و عالیترین منازل زندگی است. در دیدگاه جوانان مناظر زیبا و چشم اندازهای مطبوع و دل پسند بسیار است، روح جوان لبریز از آمل و آرزو و سرشار از عشق و امید است.

اولیای گرامی اسلام جوانی را یکی از نعمت های پر ارج الهی و از سرمایه های بزرگ سعادت در زندگی بشر شناخته اند و این موضوع را با عبارات مختلفی خاطرنشان نموده اند.

امام علی(ع) فرموده اند: دو چیز است که قدر و قیمتشان را نمی شناسند مگر کسی که آن دو را از دست داده باشد، یکی جوانی و دیگری تندرستی و عافیت است. (غررالحکم ودررالکلم، ص 264)

در این حدیث حضرت علی (ع) نعمت جوانی را در ردیف بزرگترین نعمت های الهی، یعنی صحت و سلامت آورده است و به اندازه ای آن را مجهول القدر دانسته که می فرماید تنها در موقع فقدان جوانی می توان به ارزش آن پی برد.

از دیدگاه حضرت علی (ع) انسان در جزیره ای به نام فرصت قرار گرفته که بین دو اقیانوس نیستی(گذشته و آینده) قرار گرفته و باید قدر زمان را بداند. آنچه از عمر ما گذشته و سپری شده دیگر در دسترس نیست و حتی ثانیه ای از آن بر نمی گردد و آنچه از زمان در پیش است هنوز نسبت به ما عدم است و تضمینی هم وجود ندارد که ما به آن برسیم و آنچه به صورت نقد در اختیار ماست امروز است که باید از آن بهره برد.

دوران جوانی نیز نسبت به کودکی و پیری به تعبیر قرآن دوران قوتی است که بین دو دوران ضعف محصور است و فرصتی است که باید آن را غنیمت شمرده و بهره برداری لازم را نمود.

پیامبر گرامی اسلام(ص)فرموده اند:در روز قیامت بنده قدم بر نمی دارد مگر اینکه پنج چیز از او سوال می شود،از عمرش که چگونه سپری کرده و از دوران جوانی اش که چگونه تمام کرده، از ثروتش که از کجا بدست آورده و در چه راهی مصرف کرده و از عملش که در چه راهی به کار برده است.

از این روایت به خوبی استفاده می شود که دین مبین اسلام تا چه پایه به جوانی و ارزش ان توجه مخصوصی دارد این سرمایه در

پیشگاه الهی به اندازه ای مهم است که روز حساب از صاحبش سوال می شود که چگونه آن را صرف کرده است؟ گرچه دوران جوانی خود قسمتی از مجموع عمر آدمی است ولی این قسمت از عمر آن قدر مهم و ارزنده و ممتاز است که درباره آن پرسش مخصوصی می شود.

اهمیت استفاده از دوران جوانی

علاوه بر پی بردن به ارزش دوران جوانی، استفاده و بهره برداری از این فرصت نیز مورد توجه اولیای اسلام است. امام علی(ع) می فرمایند: از جوانیت قبل از رسیدن پیری بهره برداری کن همچنین از سلامت و توانمندی ات قبل از ناتوانی و ضعف. (غررالحکم، ص 159)

رسول خدا(ص) فرموده اند: بدرستی که خداوند متعال فرشتگانی دارند که هر شب نزول می کنند و ندا می دهند ای جوانان بیست ساله کوشش و جدیت کنید و برای نیل به کمالات انسانی مجاهده نمایید. (مستدرک الوسائل، ج، 12، ص 157)

بنده باید از دنیا برای آخرتش و از زندگی برای مرگش و از جوانی برای پیری اش بهره گیرد، بدرستی که دنیا خلق شده است برای شما و شما خلق شده اید برای آخرت. قرب پیری به جوانی و در انتظار بودن خمیدگی پیری بعد از نیرومندی جوانی عواملی هستند امیر مومنان علی (ع) مطرح می کنند تا اهمیت استفاده از دورن جوانی را خاطر نشان نمایند.

علاوه بر توجه به استفاده از دوران و نیروی جوانی، توصیه پیامبراکرم (ص) به بزرگان و بزرگسالان این می باشد که از جوانان در انجام امور بهره گیری کنند و گوی و میدان را به دست آنان بسپارند.